

Iubirea la Cluj

Sandu Frunză e cunoscut mediului cultural cu precădere datorită cercetărilor sale din domeniul filosofiei, comunicării, ori consilierii filosofice. Profesor universitar, director al *Journal for the Study of Religion and Theology* și autor al unor lucrări relevante în spațiul pomenit (a se vedea, de exemplu: *O antropologie mistică* (Omniscop, 1996, Eikon, 2016), *Iubirea și Transcendența* (Dacia, 1999), *Experiența religioasă în gândirea lui Dumitru Stăniloae. O etică relațională* (Dacia, 2001, Eikon, 2016), *Fundamentalismul religios și noul conflict al ideologiilor* (Limes, 2003, Școala Ardeleană, 2015), *Filosofie și iudaism* (Limes, 2006), *Dumnezeu și Holocaustul la Elie Wiesel. O etică a responsabilității* (Contemporanul, 2010), *Publicitatea și administrația publică sub presiunea eticii* (Lumen, 2015), *Între moartea politicii și moartea lui Dumnezeu. Eseuri despre literatură, religie și politică*, (Eikon, 2017), *Ești o ființă autentică* (Eikon, 2018), *Comunicare și consiliere filosofică* (Eikon, 2019), *Filosofie și comunicare cotidiană* (Lumen, 2020), *Publicitatea construiește realitatea. Eseu despre ființa umană, religie și publicitate în societatea de consum* (Eikon, 2023), *Căutarea autenticității în era digitală. Eseuri despre poezie, filosofie și spiritualitate* (Eikon, 2023), dânsul și-a surprins în ultima vreme cititorii prin publicarea unor volume de literatură aparte ca mesaj și conținut (de exemplu: *Iubirea ca un vis infinit dăruit unei clipe* (Eikon, 2023); *Dulcea mea toamnă* (Neuma, 2024) și *Nostalgii* (Neuma, 2024).

Intitulat *Iubirea la Cluj* (Eikon, 2025), cel mai recent text literar al scriitorului vine să invite cititorul la reverie și redescoperirea iubirii ca panaceu universal. Nostalgic pe alocuri, surprins de modul în care iubirea poate să schimbe viața, ori corelându-o cu alte simțăminte, scriitorul reușește să folosească metafora, dar și alte procedee stilistice spre a crea o lume aparte. Poeme precum *Singur în fața iubirii* (p. 8), vin să-i cânte dorurile, să vorbească despre cetatea de pe Someș ca leagăn al celor mai genuine trăiri și al metamorfozei interioare (p. 10).

Spre deosebire de romantici, care preferă nocturnul și spațiul rural, Sandu Frunză immortalizează în poemele sale citadinul și peisajul diurn. Iată un astfel de exemplu:

Orașul / Visul albastru al copilăriei mele/ Orașul / singura realitate pe care / o percepeam ca paradis pământesc/ loc al muncii și al iubirii / Deși toată lumea mă asigura / că ceea ce căutam / îmi era oferit / cu deasupra măsură / chiar acolo / la poalele munților/ Trudeam ca un ocnaș / din filmele sud americane / convins că aceasta e calea / spre tărâmul libertății / și al desăvârșirii / Împlinire personală / ce părea un fel de fata morgana / desprinsă din noptea altcuiva / destinată să fie a mea / Foc din cer am primit / ca un ieșit din întunericul pământului / Arderea de tot mi-a fost însoțitoare / ca un inger păzitor". (p. 11-12).

A nu se crede, însă, că meleagurile natale, cu peisaje de basm, odrăslitoare și ele de suave tresăltări ale inimii, sunt omise. Dimpotrivă, dragostea capătă noi nuanțe atunci când e descrisă prin prisma lor (a se vedea, de exemplu: *Fata cu cățelul vesel*, p. 36). În plus, Clujul cu dealurile și frumusețile lui, e plasat în raport de complementaritate cu meleagurile Rodnei.

Poet cu vocație mistică, fin mânuitor al stihurilor, ancorat în spiritualitatea genuină, filosof și expert în comunicare, Sandu Frunză reușește în *Iubirea la Cluj* să ofere cititorilor un adevărat festin poetic, un volum care îndeamnă la lectură, visare cu ochii deschiși, meditație, descoperirea polisemiei unui termen intens uzitat precum dragostea. Teleportarea în spații mioritice, ce sunt radiografiate prin ochii orășeanului, ori în cele ale citadinului, devorate de către omul de la țară, constituie adevărate atuuri ale unei broderii lirice care se cere descoperită, citită, visată și reluată, constituind un adevărat balsam pentru suflet.

SANDU FRUNZĂ

IUBIREA LA CLUJ

CLUJ-ALBA